

Det ærede Medlem sagde samtidig, at han var glad ved, at jeg havde taget saadan, som jeg gjorde, paa den gamle Lov af 1892 til Trods for, at den skyldtes Medlemmer, jeg ellers ikke var synderlig enig med. Jeg tror, at det ærede Medlem vil erkende, at jeg ikke plejer at fare i Hovedet paa Folk, med hvem jeg er i større politisk Uenighed, men at jeg plejer at kunne behandle dem, saaledes som jeg tror, vi i det hele ere blevne vante til herinde, nemlig med den Hensynsfuldhed, som jeg unægtelig ogsaa har ment at maatte anvende overfor Socialdemokratiets Ordfører i Dag. Med Hensyn til min Stilling til Loven af 1892 skal jeg sige, at jeg ønsker ikke nogen moderat Revision, der lapper paa et eller andet underordnet Punkt, men en radikal Omformning, en Revision, der ogsaa optager det meget store Spørgsmaal om, hvorledes Stillingen skal blive for dem, der ere saa fattige, at de have ringe Udsigt til at kunne hjælpes ved den nuværende Sygekasseorganisation.

Endelig gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Forhus, Sidehus og Baghus, men fløj pludselig bort fra den Maade, hvorpaa Billedet hidtil har været benyttet, idet han sagde, at Baghuset nok blev mere komfortabelt end Forhuset og Sidefløjene. Hvis det kunde lade sig gøre at bygge et saadant Baghus, vilde jeg ingen Bekymring have ved at lade alle de syge komme ind i dette Baghus, men jeg nærer Bekymring for, at vi skulle skabe daarlige Former for Hjælpen, og at denne skal komme til at omfatte alt for stor en Del af Befolkningen, og derfor ønsker jeg at udvikle Sidefløjen, at skabe til den Hovedbygning, som Sygekasseorganisationen kan siges at være, en Sidefløj, som tager de fattigste og de kronisk syge med.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det er længe siden, jeg har høstet saa megen Ros og Anerkendelse af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) som i Dag, og jeg blev helt flov derved, men jeg har en Følelse af, at der i den store Fryd var lidt Skadefryd. Naar han mente, at jeg havde taget betydelig Afstand fra Socialdemokratiet, og anerkendte mig derfor, tror jeg, der deri var en lille Bagtanke, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Det, jeg vil sige et Par Ord om, er, at det ærede Medlem mente, at Lægerne havde et Privilegium, og derfor kunde man paalægge dem at gøre et Arbejde til en vis Takst. Det Privilegium, Lægerne have, have de ikke for deres egen Skyld — det er en fuldkommen Misforstaaelse, hvis man tror det —, men for Publikums Skyld, og hvis det kommer dertil, at Publikum ønsker, at dette Privilegium skal ophæves, tror jeg, der ikke vil være en eneste Læge, der ikke, naar Valget staar f. Eks. mellem Indførelse af faste Takster for Lægernes Arbejde eller Ophævelse af deres Privilegium, med største Glæde vil give Privilegiet fra sig. Man maa huske paa, at det Privilegium, Lægerne have, er et helt andet end de Privilegier, man sammenligner det med, Apotekerprivilegier og lignende. Det er ikke saaledes, at der kun skal være saa og saa mange Læger, og at de skulle tage saa og saa meget for deres Arbejde. Der kan være lige saa mange Læger, det skal være. Men jeg vil sige til det ærede Medlem og andre her, som tro, at man nogen Sinde kan komme dertil, at man sætter faste Takster for andre Læger end Embedslægerne, at de svæve i en fuldstændig Misforstaaelse, og de kunne lige saa godt opgive den Tanke, for det kommer aldrig dertil, at det for en Stand af frie næringsdrivende Borgere kan blive fastsat, hvad de skulle tage for deres Arbejde. Man kan lige saa lidt gøre det for Lægerne som for enhver anden Stand her i Landet, der yder et hvilket som helst Arbejde. Lægerne have selvfølgelig Ret til at tage, hvad de kunne faa, for deres Arbejde. Staten kan ikke her fastsætte mere, end den kan fastsætte for en Bager, en Skomager, en Skræder osv. Hvis Valget kommer til at staa mellem Lægeprivilegiet og fastsatte Takster for Lægernes Arbejde, opgive Lægerne med Glæde hele Privilegiet. De Herrer skulle huske paa, at det er ikke for Lægernes Skyld, at dette Privilegium eksisterer, og for Lægernes Skyld kunne de godt ophæve det.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Den ærede Minister syntes ikke om, at jeg ikke vilde gaa ud fra, at han kun havde rent saglige Motiver, naar han udtalte sig her i denne Sal, hvad enten det nu var om kommunal Valgret